

Slůvko

Možná už jste někdy slyšeli přísloví: Když dva dělají totéž, není to vždy totéž. (*Zeptat se dětí, co to podle nich znamená.*) Např. když vaše maminka upeče dort, tak to dopadne dobře. Když bych se o to pokoušel já, tak by to asi nedopadlo dobře.

V evangeliu Ježíš vypráví o dvou lidech, kteří se šli modlit. Oba chtěli dělat to samé, ale jejich modlitby se od sebe dost lišily. Farizeus se vytahuje. Zakládá si na sobě a svých zásluhách. Pohrdá druhými, ponižuje je a sám sebe povyšuje. A co celník? Nezakrývá své chyby, na nic si nehraje, je férový. Uvědomuje si, že je hříšný, že potřebuje od Boha pomoc. Nesvaluje vinu na druhé. Neomlouvá své chyby tím, že by ukazoval na větší hříchy druhých. Farizeus Boha nepotřebuje, kdežto celník si uvědomuje, že Boha potřebuje.

Taková farizejská modlitba nějakého žáčka by mohla vypadat takto: Pane Bože, díky, že nejsem jako Pepa, který dostal z diktátu pětku. Já, i když jsem se neučil, dostal jsem trojku. Je to modlitba, která se líbí Bohu? Jak by mohla vypadat „celníkovská“ modlitba jiného žáčka? (*Necháme děti reagovat.*) Pane Bože, z diktátu jsem dostal trojku, protože jsem se vůbec neučil. Promiň mi to, pomoz mi, ať se to už neopakuje.

Před modlitbou se kněz zeptá dětí, zda znají někoho, komu se druzí vysmívají nebo pohrdají jimi, nebo to samy zakouší. Pokud ano, vložíme je i sebe do modlitby:

Pane Ježíši, je tak snadné se s druhými srovnávat a přemýšlet nad tím, v čem jsou horší než my. Odpusť nám, když se nad druhými vytahujeme. Prosíme, uť nás opravdové pokoře a důvěře. Dávej nám touhu i sílu žít tak, jak se to líbí tobě. Prosíme za ty, kterým se druzí smějí a pohrdají jimi.